

REKATOLIZACIJA ALI RECIVILIZACIJA?

ALOJZ REBULA

Novi časi prinašajo nove besede ali oživljajo stare. Takšna oživljena beseda je pri nas rekatolizacija. Nekeč je pomenila skupnost pobud, s katerimi je katoliška Cerkev skušala pridobiti nazaj območja, za katera jo je bil oropal Lutrov upor. V novem pomenu, ki ga dajejo tej besedi Cerkev nenaklonjeni krogi, pa naj bi rekatolizacija težila za tem, da bi Cerkev spet pridobila, kar ji je odvzel komunistični režim.

Zanimivo je, da beseda vsaj po mojem vtisu ne meri toliko na povrnitev cerkvenega gmotnega premoženja, od stavb do zemljišč in gozdov, kolikor na vrnitev družbenega položaja Cerkve, njene družbene vloge in vpliva. To besedo sem namreč slisal iz kulturnih ust.

Zato se ne bi ustavil ob prvem, tako rekoč materialnem vidiku domnevne rekatolizacije, glede katerega si sami člani Cerkve niso nujno edini.

Pomudil bi se ob oni drugi, recimo duhovni rekatolizaciji, ki naj bi težila za tem, da bi Cerkev dala večjo, če že ne odločilno vlogo v slovenski družbi.

Recimo rekatolizacija kot težnja Cerkev, da skuša ohraniti in utrditi med Slovenci vero, ki daje človeški usodi neko srečno večno projekcijo, in s tem zavarovati slovenskega človeka pred temo sodobnega nihilizma.

Recimo rekatolizacija kot težnja Cerkev, da skuša čim bolj uveljaviti v slovenskem prostoru etiko, temelječo na desetih božjih zapovedih in na evangelijskem prvenstvu resnice in ljubezni.

Konkretno recimo rekatolizacija kot njena težnja, da dá mlademu človeku neko humanistično duhovno usmerjenost, da zagovarja (tudi v prid otrok in družbenega ozračja) trajnost zakonske zveze, da v istospolnem razmerju vidi to, kar vidi v njem naravni čut, da v skladu s istim naravnim človeškim čutom zagovarja človeško življenje od njegovega začetka do njegovega konca, da s pomočjo Karitas lajta domačo in tujo bedo.

Recimo rekatolizacija kot njena slomtkovska, jegličevska in rodetovska težnja, da se po polstoletnem podcenjevanju narodnega dejavnika ohrani in oživi identiteta slovenskega naroda, in to tudi onkraj državnih meja.

Recimo rekatolizacija kot njena zah-teva, naj bi bil slovenski študent, sin naroda, ki dolguje krščanstvu svoj obstoj, že zaradi neokrnjenosti svojega kulturnega obzorja informiran o krščanski civilizaciji in kulturi.

Recimo rekatolizacija kot težnja Cerkev, naj se slovenska družba po strahotah stalinistične revolucije, udbovskega nasilja in idejnega enoumja usmeri v nov demokratični etos evropskega človeka.

Ali ne bi po vsem tem naprejevanju mogli sklepati, da gre v teh primerih bolj kot za rekatolizacijo za rehumanizacijo? Ali, če se spomnimo na vse, kar je bilo barbarskega v komunizmu, kratko malo za recivilizacijo?

(Po Družini)

Poslanci iz zamejstva in izseljenstva?

V poslanski skupini Nove Slovenije predlagajo, da bi imeli Slovenci iz zamejstva in izseljenstva v državnem zboru vsak po dva poslanca, torej skupno štiri. Kot je pojasnil poslanec NSi Anton Kokalj, je poslanska skupina izvršilnemu odboru NSi v presojo predložila predlog za spremembo 5. in 80. člena ustave in dodatek novega 63a. člena ustave v zvezi s Slovenci s slovenskim državljanstvom in stalnim prebivališčem v tujini ter Slovenci v zamejstvu.

V skladu z nedavno sprejetim zakonom o Slovencih zunaj meja namreč pogrejata ustavno podlago za Slovence s slovenskim državljanstvom in stalnim prebivališčem v tujini. Zato predlagajo spremembo 5. člena ustave tako, da bi bili v njem navedeni tudi slednji ob Slovencih brez slovenskega državljanstva, ki so že navedeni v tem členu in na osnovi katerega jim pripadajo določene pravice.

Predlagajo tudi nov 63a. člen, ki bo govoril o tem, da se posebne pravice skupnosti Slovencev v zamejstvu in po svetu, ki imajo slovensko državljanstvo, zagotavljajo z neposredno zastopnostjo v DZ. Kot je pojasnil Kokalj, je po oceni njihove

poslanske skupine to logično nadaljevanje zблиževanja in sodelovanja med matično državo in velikim številom Slovencev, ki živijo po svetu.

Poslanska skupina NSi predlaga tudi, da se prvi odstavek 80. člena ustave spremeni tako, da se glasi „DZ sestavljajo poslanci državljanov Slovenije in šteje 94 poslancev“. Drugi odstavek, ki govori o poslancih madžarske in italijanske skupnosti, pa bi se dopolnil tako, da bi navajal, da se v DZ izvolita tudi „po dva poslanca skupnosti Slovencev po svetu“.

Kokalj je pojasnil, da gre za predlog, ki ga je moč razširiti in dopolniti, tudi glede števila poslancev, saj v tujini po ocenah živi kar pol milijona Slovencev. Če bo predlog izvršilni odbor stranke podprl, ga bodo nasl-

Poslanca Alojz Sok in Anton Kokalj sta na novinarski konferenci predstavila predlog sprememb ustave.

ostali na ostale poslanske skupine in skušali pridobiti podporo zanj. Vodja poslanske skupine Alojz Sok je ob tem ocenil, da bo ta postopek dolg, tudi zato, ker je za spremembo ustave potrebna podpora 60 poslancev, menil pa je, da je treba nekaj narediti, da bodo tudi Slovenci v tujini dobili svoje predstavnike v DZ, saj v tujini

ostaja velik del narodovega telesa, medtem ko je v matici nataliteta ena trehkih točk.

Sok je ob tem pojasnil, da je sprememba ustave osnova, ki bo omogočila tudi spremembo volilne zakonodaje, ki bi bila potrebna za poenostavitev udeležbo omenjenih Slovencev na volitvah, pa tudi omogočila njihovo kandidaturo. Doslej so se namreč bili Slovenci v tujini deležni vrste birokratskih ovir.

Haider se brani

Deželni glavar na avstrijskem Koronkem Joerg Haider se je izrekel proti tako imenovanemu Karnerjevemu predlogu kot osnutku za uredbo o dvojezični topografiji. V skladu s tem predlogom naj bi na avstrijskem Koronkem do leta 2010 bilo 158 krajev z dvojezičnimi krajevnimi tablam. Kot je dejal Haider na novinarski konferenci v Celovcu, sam izhaja iz tega, da bo stalna koronke deželne vlade do takega predloga „negativno“. Haider je obenem tudi zatrdil, da člani avstrijske vlade iz vrst njegovega Zaveznitva za prihodnost Avstrije (BZOe) prav gotovo ne bodo pripravljeno podpreti rešitve, ki bi vključevala sporno ureditev z desetimi odstotki. Glede tega je koronki deželni glavar opozoril, da avstrijski kancler Wolfgang Schuessel za ureditev vpravanja dvojezičnih krajevnih tabel na avstrijskem Koronkem potrebuje soglasje BZOe v vladi.

Avstrijski kancler Schuessel je napovedal, da bo v prihodnjih dneh pripravil osnutek uredbe za dvojezično topografijo na avstrijskem Koronkem. Po pričakovanjih političnih opazovalcev bi Schuessel za osnovo za pripravo osnutka utegnil vzeti tako imenovani Karnerjev kompromisni predlog z lanske konference o konsenzu.

Avstrijski zgodovinar Stefan Karner je tedaj skupaj s predsedniki Zveze slovenskih organizacij (ZSO) Marjanom Sturmom, Skupnosti koronkih Slovencev (SKS) Bernardom Sadovnikom ter koronkega Heimatdiensta (KHD) Josefom Feldnerjem pripravil predlog, v skladu s katerim naj bi do leta 2010 dvojezične krajevne table na avstrijskem Koronkem postavili v skupno 158 krajev. Poleg tega naj bi pripravili spremne ukrepe za „poglobitev medsebojnega zaupanja,“ po letu 2010 pa bi v skladu s tem predlogom na zahtevo določenega deleža prebivalstva razpravljali o postavitvi dvojezičnih krajevnih tabel v dodatnih krajevih.

V BRUSLJU

Haider je o politiki do slovenske manjšine na avstrijskem Koronkem, še posebej pa o „aktualnem razvoju vpravanja koronkih krajevnih tabel na evropski ravni“ spregovoril tudi na novinarski konferenci v Bruslju.

Glavarjev obisk je mogoče razumeti predvsem kot odziv na odločitev Narodnega sveta koronkih Slovencev (NSKS), ki se je lotil sistematičnega obveščanja predstavnikov EU o položaju slovenske manjšine na avstrijskem Koronkem in problema dvojezičnih tabel.

Problem dvojezičnih tabel je sprožil tudi napetosti med Slovenijo in Avstrijo. Zunanji minister Dimitrij Rupel je aprila na pogovor tako povabil avstrijskega veleposlanika v Sloveniji Valentina Inzka ter ga opozoril, da je Avstrija kot članica EU in zaščitnica pravice slovenske manjšine, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb, vključno z Avstrijsko državno pogodbo, upravičena in dolžna varovati pravno veljavne in dogovorjene evropske standarde. Menil je tudi, da bi problem lahko postal tudi mednarodno vpravanje.

Koalicija se dogovarja o privatizaciji

Predloga za dokončanje lastninjenja Zavarovalnice Triglav in za umik države iz aktivnega lastniškega upravljanja v podjetjih predstavljata ustrezno podlago za začetek formalnih privatizacijskih postopkov, je na seji ocenil gospodarski kolegij predsednika vlade Janeza Janše.

Ta je v ponedeljek, 8. maja obravnaval zadnja dva predloga privatizacije pomembnejših podjetij v državni lasti, ki so jih pripravile konec lanskega leta ustanovljene svetovalne skupine.

Člani gospodarskega kolegija so obravnavali priporočili dveh od šestih skupin, in sicer skupine za dokončanje lastninjenja Zavarovalnice Triglav ter skupine za pripravo koncepta in časovnega načrta za pregleden in postopen umik Kapitalske družbe in Slovenske odškodninske družbe iz aktivnega lastniškega upravljanja v podjetjih ter za njuno preoblikovanje v portfeljske naložbenice.

Kot je povedal vladni tiskovni predstavnik Valentin Hajdinjak, namen sestanka ni bil sprejem zaključkov oziroma potrditev predlaganih modelov privatizacije, temveč je šlo za prvo obravnavo predlogov, preden bo vlada začela formalni postopek za potrditev konceptov privatizacije.

S priporočili ostalih svetovalnih skupin, ki so se ukvarjale s privatizacijami Nove Ljubljanske banke, Nove Kreditne banke Maribor, Telekom Slovenije in elektroenergetskih družb, se je gospodarski kolegij predsednika vlade seznanil konec januarja.

Vsa priporočila so do obravnave na vladi zaupna. Že isti dan popoldne pa je o privatizaciji družb v državni lasti razpravljal tudi vrh koalicije.

Privatizacijski postopki bodo stekli v skladu z delovnim programom vlade oziroma časovnico, ki jo je predlagala svetovalna skupina za umik obeh paradržavnih skladov iz gospodarstva, so po koncu kolegija sporočili iz kabineta predsednika vlade.

Zavezo o umiku države iz gospodarstva so vladne stranke zapisale v koalicijski pogodbi, vsebuje pa jo tudi okvir gospodarskih in socialnih reform, ki ga je lansko jesen sprejela vlada.

Kasneje se bo premier sestel s podpisniki sporazuma Partnerstvo za razvoj, po koncu katerega bo predvidoma podal tudi izjavo za medije.

BERI...

KARDINAL RODE
O RAZMERJU S PAPEŽEM... 2

MARATON V SAN JUSTU ... 3

NA PRISTAVI SMO IMELI
VESEL OBČNI ZBOR..... 3

V SAN MARTINU SO PELI .. 3

NOB, MIT ALI DEJSTVO? 4

Priprave za razglasitev novomeške škofije

Na Kapitulju v Novem mestu se je na prvi seji sestal pripravljalni odbor za razglasitev nove škofije in umestitev prvega novomeškega škofa Andreja Glavana. V devetčlanskem odboru so se pogovorili o pripravah in poteku slovesnosti v soboto, 10. junija, med katero bo razglašena nova škofija in umeščen njen prvi škof.

Po vseh župnijah bo potekala duhovna priprava v obliki posebne tridnevne, med katero bodo verniki molili za božji blagoslov novi škofiji in se seznanili z njenim duhovnim pomenom. Tudi na dan same razglasitve bo v kapiteljski, po novem stolni cerkvi posebna ura molitve za duhovne poklice v novi škofiji.

Na slovesnost bodo povabljeni vsi slovenski škofje in škofje sosednih škofij. Osebnost bodo povabljeni tudi vsi duhovniki, ki sedaj delujejo v novi

škofiji, duhovniki, ki so rojeni v novi škofiji, redovni predstojniki in predstojnice ter nekateri drugi. Posebej bodo povabljeni tudi verniki nove škofije, da se v čim večjem številu udeležijo slovesnosti. Prav tako bodo osebno povabljeni vsi župani s tega območja ter drugi vidnejši predstavniki političnega, gospodarskega in kulturnega življenja, piše v sporočilu.

Ker je cerkev na Kapitulju za takšno množico veliko premajhna, bodo organizatorji slovesnost v cerkvi s sliko in z zvokom prenašali tudi na prostor zunaj cerkve. Vsi bodo dobili tudi programske knjižice, da bodo lažje sodelovali pri slovesnosti. Ob spremeljavi orkestra bo pel pevski zbor orglarske šole pod vodstvom M. Makovca. Po končani slovesni maši bodo organizatorji s pomočjo dolenjskih vinogradnikov in aktivov kmečkih

žena pripravili pogostitev in prijateljsko druženje za vse, ki se bodo udeležili slovesnosti.

Pogovori tečejo tudi o skrbi za promet in parkirišča za vse, ki bodo prišli z avtomobili in avtobusi. Priprave na zgodovinski dogodek so v teku tudi na drugih področjih, pojasnjuje začasni tiskovni predstavnik Janez Gril. Potrebna je registracija nove škofije, davčna številka, uradni naziv, grb, tekoči račun in podobne formalnosti. Potrebni so tudi nekateri gradbeni posegi in prostorske preureditve v sedanji prostori, da se bo delovanje nove škofije lahko kmalu začelo. Temu bodo sledile tudi nekatere kadrovske spremembe.

Kot je znano, je Novo mesto geometrično središče nove škofije. V njej deluje 80 duhovnikov, njihova povprečna starost pa je 57 let. V novi škofiji je 72 župnij v šestih dekanijah.

Kardinal Rode: Imam občutek, da mi papež zaupa

V pogovoru za majsko številko Ognjica je kardinal Franc Rode med drugim govoril o svojem odnosu do pokojnega papeža Janeza Pavla II. in njegovega naslednika, ki ga je nedavno imenoval za kardinala. Kot je namignil, ga Benedikt XVI. ceni in ima z njim „načrte“ glede sodelovanja v prihodnosti.

Po kardinalovih besedah se s papežem „ujameta“ v istem pogledu na Cerkev in na stanje v njej ter v pogledu na vprašanja sodobnega sveta. Kot pravi Rode, je papeževa drža profesorska, globoka in tehtna in hkrati preprosta in razumljiva. „To je njegova odlika in zato ga ljudje poslušajo,“ pravi.

Kardinal Rode je v pogovoru med drugim pozval odgovorne v slovenski Cerkev, da morajo vedno imeti ljudi v osrednjih uradih katoliške Cerkve. „Ne vidim razloga, zakaj nam škofje ne bi pomagali duhovnikov, ki so za to

sposobni, na diplomatsko akademijo,“ pravi.

Veliko pozornosti v pogovoru je namenjene tudi Rodevemu odnosu do prejšnjega papeža. Ohranja lepe spomine na maj 1996, ko je bil s papežem na njegovem prvem obisku v Sloveniji in je v ljubljanski stolnici bral papežev govor.

Kardinal Rode je sicer v pogovoru zanimal trditve, da naj bi govor Janeza Pavla II. ob obisku v Stožicah, ki je govoril o revoluciji in v katerem je povzdignil slovenske mučence (Ehrlich, Grozde...), napisal on. Prizna pa: „Temeljito sem predelal predlog, ki je prišel iz Slovenije, za govor, ki ga je imel papež v mariborski stolnici kulturnikom in znanstvenikom.“ Povedal je, da je obisk Janezu Pavlu II. ostal dolgo v lepem spominu, posebej srečanje z mladimi v Postojni. Papež je, kot je pojasnil, večkrat poudarjal, da ni vedel, kako lepa je Slovenija. Slovence pa je imel za „velik narod“ - „un grande popolo“, kot je dejal tudi papežev osebni tajnik Dziwisz.

Sicer pa kardinal Rode meni, da je bil verjetno papežev obisk v Sloveniji prej posledica mednarodnega pritiska, kot pa želja takratne slovenske vlade, ki ga je povabila. A je papež z jasnimi cilji, „da se sreča s slovenskim narodom in nagovori ljudi“, Slovenijo obiskal in svoj cilj brez dvoma tudi dosegel.

VTISI IZ SLOVENIJE

Ali ne bi tudi vi...?

S pomladjo pridejo toplejši dnevi, predvsem pa sveža, zelena barva. Na travnike, na gozdnata pobočja hribov.

Vedno isti pojav — a se nam zaradi našega pričakovanja zdi vedno nov, vedno drugačen.

Z zelenjem pridejo na dan vrtničkarji. Tisti, ki so vso zimo večino ma preždeli za pečjo (če jo še imajo), vsekakor pa v toplih sobah, in ki komaj čakajo, da se sonce ogreje in jih ogreje.

Vsaka flika zemlje je dobra. Če je pri hiši, bo zelenjavni vrt imel prednost pred travico s posajenimi rožami. Če živi v stanovanju in nima vrtnička ob njem, si marsikdo pribori pravico do svoje parcelice na kakem skupnem prostoru, ki ga država, občina, železnica ali podjetje ne vključilo v svoj pridobitniški sistem.

V obdelavo vrtnička vsak vložiti toliko časa, kolikor ga lahko: penzionisti več (ali vsega), drugi manj. Vsi se zavedajo, da zaradi pridelka ne bodo postali milijonarji ali ne bodo prihranili milijonskih vsot. Zavedajo pa se nečesa drugega: da je vrtničkarstvo boljše od lekarniškkih zdravil, da je vrtničkarstvo zdrav način življenja. Da si bodo na ta način prezračili možgane, se „zluftali“, kar bo brez dvoma blagodejno vplivalo na zdravje — duševno in telesno.

Že pred začetkom toplejše sezone je ponekod videti zemljo lepo zrahljano, urejeno in zdobljeno, pripravljeno, da sprejme seme za novo letino. Vendar je moderni čas prinesel svoje novosti. Prej je marsikdo pustil, da je rastlina vzcvetela, obrodila sad, da je spravil semena za naslednje leto. Po-

manjkanje časa ali operanje ali kaka druga okolščina pa je marsikoga prisilila, da je nekoliko spremenil svojo pridelovalno dejavnost. Vse več je takih, ki prepustijo skrb za dobra semena semenarnam, kjer jih sami posejejo v tople grede, kontrolirajo žuželke in bolezni in vzgojijo sadike, ki potem krasijo zelenjavne vrtničke po mestih, vaseh in naseljih. Vsak čas pač prinese svoje.

Tudi doma smo pripravili vrtniček, ki pa ni tako zgledno in perfektno pripravljen, da bi vam ga pokazal na sliki. Je pa odlično izpolnil nalogo naravnega zdravnika in psihologa, saj smo se med pripravljanjem marsikaj pogovorili, uživali na svežem zraku in pregibali kosti in mišice, da nam ne bo treba bildati* telesa po kakih zaprtih telovadnicah, kjer bi se sami ali pa pod vodstvom „valpta“ mučili in potili.

Kaj pa vi? Ali ne bi poskusili kaj takega? Saj ni treba dosti, morda le kak kvadraten meter, ali toliko, da lahko posejete ali posadite nekaj semen solate, kumarice, paradižnika ali podobnega. Morda kar v cvetlični lonček, kjer bo po skrbnem zalivanju in gojenju zrasla zelenjavica.

Upam si trditi, da boste z njo

Jagode dobro kažejo

imeli večje zadoščenje kot pa z najbolj prijazno in lepo rožico. S to imate lahko veselje v očeh, morda še v nosnicah. Z domačo solatko pa boste imeli užitek še v ustih in želodcu, kar — po mojem — daleč prekora užitek samo prvih dveh! In še zavest, da je zrasla na lastnem zelniku — vrtu, sem hotel reči.

Poskusite v naslednji vami pomladi. Dosti časa imate, da malo pobrsate po prostoru, pomislite, kaj bi lahko posejali in poiščete trgovino s semeni ali celo sadikami.

In s temi (brezplačnimi!) zdravilnimi nasveti boste prihranili še obisk pri zdravniku-psihiatru-psihologu!

GB
* bildati: iz „body building“, v pogovornem jeziku: z vajami izdelati telo, kot ga je imel Charles Atlas („un ropero“).

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Pretekli teden je zunanja politika zavzemala prvo mesto v zanimanju vlade in občinstva. Ta smer bo še v nadalje veljavna, saj ima država kar nekaj težav onstran meja.

Zborovanje v Gualeguaychú. V petek, 5. maja se je zbrala v provinci Entre Rios, v majhnem obmejnem mestu Gualeguaychú skoraj „vsa Argentina“. Srečanje so organizirali vladni politični stratezi. Predsednik države potrebuje javnih nastopov, ker se bližajo volilni časi. Za nikogar ni skrivnost, da Kirchner z enim očesom gleda na sedanje probleme, z drugim pa na možnost ponovne predsedniške dobe, ki mu jo ustava dopušča. Zato je bilo važno, da so bili prisotni ne le vladni funkcionarji, temveč široko obzorje osebnosti. Bili so tam peronistični guvernerji in župani, pa tudi predstavniki opozicije in nevladnih ustanov. „Nikogar ni manjkalo“ bi lahko rekli, saj so bile tam celo Matere majskega trga in priljubljeni Juan Carlos Blumberg. Nekateri so šli iz prepričanja, drugi za skledo leče. Kirchner pa je napeljal vodo na svoj mlin z jasno trditvijo, da je zaveda papirnic „borba vse Argentine“.

Nerazumljiv spor. Prava stvar je težko razumeti vso to zagnanost in pomanjkanje diplomacije na enem in drugem bregu. S strani Urugvaja bi bilo najbolj enostavno, da bi od začetka na podlagi pogodbe iz leta 1975 dal soudeležbo Argentini, ali pa vsaj potem pristal na nepristranske študije možnosti okuženja okolja. Kar se pa Argentine tiče je vse pohvale vredno, kako skrbi za okolje. Pri tem pa ne bi smela pozabiti, kaj se dogaja z reko de la Plata, ki jo od Rosaria in Campane naprej zastrupljajo številne industrije vseh vrst, tako da na vzhodu Buenos Airesa ni več „umora“ reke temveč le še „onečarjenje trupla“. Da ne govorimo o Riachuelu, ki ni več reka ampak le še gnojni kanal vseh možnih strupov, ki na svojem območju povzročajo celo neprijetne smrtno žrtve predvsem otrok, kakor smo lahko brali v teh dneh.

Bo spregovorila diplomacija? Argentina je vložila tožbo na mednarodnem sodišču v Haagu. Seveda je postopek počasen in uspeh dvomljiv. Medtem pa si je Kirchner privoščil še privilegij, da je zavrnil posredovalno akcijo, ki jo je ponudil glavni tajnik Združenih narodov Kofi Annan. Prav tako ni bilo nobenega uradnega koraka, nobene konkretne vladne promje, naj Cerkev na obeh bregovih reke Uruguay pripomore k dialogu, potem ko je Kirchner v javnem nastopu nakažal to možnost. Vladi prijata konflikt na rečni meji? Ji

služi, da se pozornost javnosti obrača v to smer, medtem ko stopajo v ozadje drugi domači problemi?

Zima se bliža. Argentina ne bi smela imeti energetskih problemov. Ima kar zadovoljivo število petrolejskih ležišč, neizčrpana vodonja, zelo je napredna tudi na jedrnem področju, kjer obvlada lastno tehnologijo. Vendar ima hude težave. Se spomnite, ko je Menem privatiziral energetsko področje in so govorili, da je konec vseh težav? Pa jih ni. Vzrok je enostaven: privatizirana podjetja niso izvedla potrebnih investicij in nihče jih ni kontroliral. Pa so pred vlade in predsedniki: Menem, De la Rúa, Duhalde, Kirchner. Sedaj se bliža zima, pa uvažamo goriva iz Venezuele, plin pa iz Bolivije. Da je mera težav polna, je novi predsednik Evo Morales v Boliviji privatiziral energetsko področje. Zagotovil je normalno dobavo plina; a po kakni ceni? Ko je leta 2004 Argentina prvič kupila plin Boliviji, je plačala „solidarno“ ceno 1,6 dolarjev za milijon enote BTU. Že naslednje leto se je cena dvignila na 2,4 dolarje, ko pa je nastopil Morales na 3,20. Sedaj bolivijski predsednik zahteva ceno 5 dolarjev. Realna vrednost plina je med 4 in 4,5 dolarjev. Kako naj država ohrani isto notranjo ceno, če zunanja raste v takem sorazmerju? S petrolejem je isti problem. Argentina ga še izvažata, a če ne bo novih investicij, bo že leta 2009 doma porabila vso proizvodnjo. Vemo pa, da investicije pridejo, če je država predvidljiva, dobiček zagotovljen in možnosti dolgoročne. Je naša država taka?

Bratje niso združeni ...

Na fotografiji so se vsi nasmejani držali za roke, a za kulisami slika ni bila ista. Štirje „bratski“ levičarski predsedniki so se srečali v četrtek 4. maja v Puerto Iguazú. Brazilija, Argentina, Bolivija in Venezuela so iskale skupni imenik v krizi, ki prizadeva južno Ameriko. Glavni problem je energetski spricho že prej omenjene bolivijske privatizacije. Brazilija bo zaradi nje najbolj prizadeta, glede cen plina in ostalih goriv, pa tudi ker je prizadeta njena petrolejska družba Petrobras. Končno tako Lula kot Kirchner spoznavata, da Chavez ni tako nedolžna figura, in da se požvižga na bratstvo in edinost, kadar gre za njegove osebne interese. Načrt bolivijske privatizacije je kar preveč podobno onemu, ki ga je Chavez izpeljal v Venezueli. Na tem srečanju pa ni bilo paragvajskega predsednika, medtem, ko se je urugvajski Tabaré Vázquez istočasno pogovarjal s severnoameriškim predsednikom Bushom. Nekaj škriplje južno od Velike reke.

SLOVENCİ V ARGENTINI

PRISTAVA

40. občni zbor

V nedeljo, 30. aprila smo bili Pristavčani povabljeni na občni zbor našega društva. Dan smo začeli s sv. mašo, ki jo je daroval naš duhovni pastir pater Alojzij Kukovica za vse žive in rajne člane Pristave. Po maši smo imeli čas za zajtrk in ob 11.20 se je pričel občni zbor. Vodil ga je društveni predsednik Edvard Kenda. Začeli smo z molitvijo za naše rajne v prejšnji dobi, ki so bili: Ivan Klemenčič, Jelica Fajdiga Stariha, Franc Gričar in Gabrijela Kopač.

Predsednik je predlagal za overovatelja zapisnika Iva Urbančiča in Marka Meleta, za zapisnikarja pa Karla Selana; vsi smo s ploskanjem odobrili predlog odbora.

Sledila so poročila posameznih referatov: Metka Gaser

Splošen pogled na udeležence občnega zbora

Kopač je prebrala tajniko, Helena Dolinšek blagajniko (s prav didaktično lepenko na steni), Franci Schiffrer kulturno (posebej je predstavil poročila o folklorni skupini, otroškemu zboru Zarja mladosti in deklinski skupini Milina), za Mladce in mladenke je poročala tajnica skupine Danijela Selan, mladinsko je podal njen predsednik Pavel Grohar, gospodarsko Marko Čop, za krajevno ZSMŽ predsednica Marta Križ Golob in za Prešernovo poto njena voditeljica Magda Gaser Čezarek. Po vseh poročilih nam je pater Kukovica podal ne duhovno misel in se čudil tako lepemu delovanju na Pristavi.

Za tem nam je predsednik Edvard Kenda podal svoje

Podelitev priznanj bivšim predsednikom

Blagajničarka in predsednik se zahvalita dr. Andreji Dobovšek in cot. Mirti Ayerbe Rant

poročilo. Zahvalil se je vsem sodelavcem, ki so mu stali ob strani v prejšnji dobi in se priporočal za naprej. Kot važno točko je omenil, da ima končno Pristava pravno osebnost, a da je veliko dela za naprej.

Nato je predsednik Janez Jelenc v imenu nadzornega odbora povedal, da je našel vse račune v redu in zato je predlagal občnemu zboru naj potrdi razrešnico odbora in so vsi to odobrili z aplavzom.

Nato se je predsednik javno zahvalil vsem bivšim predsednikom Pristave (na žalost jih imamo zelo malo živih) in jim podal spominsko darilo. Najprej Francetu Rantu, ki se je v svojem govoru zahvalil in spomnil, kako so začeli in ko mu je France Jerovšek stal ob strani; Janezu Jelencu, ki je bil kar 12 let predsednik in se je ganjeno zahvalil tistim, ki so mu od začetka stali ob strani, posebno Frenku Klemenčiču, tistim, ki so potem in tistim, ki so sedaj. Nazadnje pa Franciju Schiffrerju, ki je sprejel odgovornost, malo potem, ko je prišel iz notranjosti. Ob vsakem imenovanju so želi buren aplavz.

Tako je se zaključil prvi del občnega zbora. V drugem delu pa je bila na vrsti debata o Federaciji slovenske skupnosti v Argentini. Odbor je predlagal, naj Pristava vstopi v Federacijo. Sledila je kratka debata; na splošnem se je omenilo, da ni dovolj informacij o tem, in da bi

„Mladi“ na namiznoteniškem turnirju

morali malo več razložiti o tej zadevi. Mirta Rant Ayerbe je malo razložila to zadevo. Končno je bil odobren predlog odbora z nekaterimi premisleki. Predsednik je tudi predlagal Matjaža Čeča kot delegata Pristave za Federacijo, Edvarda Kenda kot pa njegovega namestnika, na kar je z aplavzom občni zbor sprejel predlog. In s tem smo zaključili naš 40. občni zbor.

Nad na 6. str.

SAN MARTIN - Pod lipo domačo

Ohranjamo slovensko glasbeno izročilo

Medtem ko se jesenski veter poigrava z najinimi listi, se medve zabavava z besednimi igrami. To pot pridejo v potev izrazi piramida, antikvariat in petje. V antikvariatu lahko kupimo stare knjige o kakšnih egipčanskih piramidah ali rokopise partitur slavnih skladateljev. To pa nima nobene veze z nami. Držalo pa bo, da stoji v Mariboru grič Piramida in sredi mesta antikvariat. Tu ima redne pevske vaje Vokalna skupina Piramida, ki je prišla na turnejo v Argentino. V nedeljo, 30. aprila so prijazni Štajerci prišli v Slovenski dom San Martín in preživeli med nami kar nekaj fletnih uric.

Pri jutranji sv. maši so nam pevci s kora zapeli dve pesmi. Po zajtrku so si ogledali mesto San Martín in slovensko znamenje, ki se nahaja v bližini Doma. Pred kosilom so z mladimi iz San Martina igrali na

Marinček Kastelic je v pozdrav pristrčno zapel: *Slovenska zemlja* (J. Aljaž), *Milonga sentimental* (S. Plana) in *Adiós, nonino* (A. Piazzolla).

Z močnim aplavzom smo sprejeli člane VS Piramida. Mladi Daniel Marinič (umetniški vodja), je razkoračeno stal med pevci in jim dirigiral. V prvem delu so nam podali prelep repertoar slovenskih narodnih: *Slovenec sem* (G. Ipavec), *Teče mi vodica* (prir. M. Tomc), *Triglav* (J. Aljaž), *Dečva pa v hart'lcu* (prir. D. Bučar), *Kaj bi te vpratal* (A. Svetek), *Mi smo bujranje* (prir. A. Marona), *Jaz bi rad rdečih rož* (Z. Prelovec), *Večerni ave* (A. Foerster), *Spomin na zimski večer* (F. Juvanec), *Rezijanska* (A. Srebotnjak). V drugem delu nam je Silvo Safran doživeto podal pesem o nesrečni ljubezni kot jo je v pesmi *Pijanec* predstavil Dragotin Kette. Tretji del je bil bolj pes-

NAŠ DOM SAN JUSTO

Maraton: „Skupaj gremo naprej“

V okviru praznovanj 50. obletnice našega doma, je mladinski odsek pripravil vsesplošni tek na dolge proge „maratón“. Čeprav se je tekmovanje vrnilo v nedeljo 30. aprila, so se priprave začele že nekaj tednov prej, ko je bilo treba najprej poskrbeti za občinsko dovoljenje — zarisana pot maratona je zajela skoraj kilometer dolgo progo sosednjih ulic — in seveda, vpisovanje sodelujočih.

Približno 200 ljudi se je odzvalo vabilu na športno prireditev in sicer v dveh disciplinah: Maratón, v 6 kategorijah in do 5 km ter aerobična hoja (marcha aeróbica). Ta zadnja je bila

namenjena celi družini, vključno družine z majhnimi otroci ali starejšimi člani.

Poudariti je treba odlično organizacijo, saj je bilo preskrbljeno do zadnje podrobnosti: vodenje ogrevanja mišic pred začetkom; ambulanta; prometna policija, ki je poskrbela za zaprtje ulic za avtomobile in avtobuse; alegorične majice; oder na pločniku za sprejem nagradencev; nagrada zmagovalcem in najvažnejša točka: prijateljsko — družinsko vzdušje, ki je vladalo med vsemi sodelujočimi: tistimi, ki so tekli ali hodili in tistimi, ki so navijali in sledili športnemu dogodku.

Izid Maratona po kategorijah:

Dekleta 12 - 17 let; proga 2 km

- 1 Melani Žitnik
- 2 Ani Malovrh
- 3 Urpula Urbančič
- 4 Tatjana Marušič
- 5 Gabi Malovrh

Fantje 12 - 17 let; proga 3 km

- 1 Martin Ušar
- 2 Kristjan Poglajen
- 3 Matjaž Oblak
- 4 Erik Oblak
- 5 Martin Godec

Dekleta 18 - 35 let; proga 3 km

- 1 Sonja Poglajen
- 2 Danica Šenk
- 3 Andrejka Puntar
- 4 Andrejka Selan

Fantje 18 - 35 let; proga 5 km

- 1 Simon Rot
- 2 Gabrijel Urbančič
- 3 Matjaž Zupanc
- 4 Nikolaj Radoš
- 5 Aleksander Poglajen

Ženske nad 35 let; proga 2 km

- 1 Marjana Bur
- 2 Marija Zupanc
- 3 Alenka Zupanc
- 4 Lučka Groznik
- 5 Veronika Urbančič

Moški nad 35 let; proga 3 km

- 1 Marko Vombegar
- 2 Fabian Lo Faro
- 3 Mirko Guzelj
- 4 Franci Urbančič
- 5 Lojze Erjavec

Čestitamo vsem organizatorjem, sponzorjem in udeležencem, in jih spodbujamo za pripravo in sodelovanje naslednjega maratona, da bomo skupaj šli naprej!

-a. -c.

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavac - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Anič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

9. maja 2006
1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 190,2 SIT

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

ČETRTEK, 11. maja:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri v Slovenski hiši. Predaval bo delegat dr. Jure Rode o aktualni temi.

PETEK, 12. maja:

Druga redna seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

SOBOTA, 13. maja:

Dan duhovnosti na Srednješkem tečaju.

NEDELJA, 14. maja:

Vseslovensko Romanje v Luján, ob 10 sv. maza.

ČETRTEK, 18. maja:

Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina, v Domu ob 16. uri. Gospa Cirila Pernišk Žužek nam bo brala iz dnevnika pokojnega očeta g. Perniška spomine na majske dni leta 1945 in naprej.

SOBOTA, 20. maja:

Redni pouk na srednješkem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Delavnica za starše z naslovom „Quién se hace cargo de estos chicos“. Vodita C. Arruti in D. Dimier, Universidad Austral; ob 8,30 uri, v Slomškovem domu.

NEDELJA, 21. maja:

46. obletnica v San Martinu.

SREDA, 24. maja:

Dan žrtev in molitev za mladino na praznik Marije Pomagaj. Ob 19. uri sv. maza v cerkvi Marije Pomagaj.

ČETRTEK, 25. maja:

Skupni mladinski športni dan na Pristavi.

NEDELJA, 28. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši.

NEDELJA, 4. junija:

Osrednja Domobranska proslava v Slovenski hiši

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 4. junija 2006, ob 16. uri v Slovenski hiši
Počastili bomo vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

V Ljubljani evropske stojnice

Ob tednu Evrope bodo v središču Ljubljane, na Prešernovem trgu, v parku Zvezda in na Šumtarskem mostu, delovale evropske stojnice, na katerih bodo za obiskovalce na voljo številne publikacije, svoje znanje o EU pa bodo lahko preverili tudi na priložnostnih kvizih.

V skupnih prostorih Informacijske pisarne Evropskega parlamenta in Predstavnitva Evropske komisije so ob tednu Evrope odprli razstavo „Razpravljamo o prihodnosti“. Na njej bodo na ogled likovna dela učencev osnovnih in srednjih šol, ki so sodelovali v pobudi Evropske komisije Pomladni dan.

V Kinodvoru se bo s črtno-nemško-slovaškim filmom Zgodbe vsakdanje norosti (Pribehy obycejneho silenstvi) Petra Zelenke začel Teden evropskih koprodukcij. Pripravi-la sta ga Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji in Slovenska kinoteka. Slovenska kinoteka in Kinodvor bosta sicer v okviru tedna evropskih koprodukcij in ciklusa evropskih klasik predstavila 25 evropskih filmov.

Slovinci z EU razmeroma zadovoljni

Slovinci so dve leti po vstopu z Evropsko unijo razmeroma zadovoljni, imajo pa tudi jasno razdelana pričakovanja glede prihodnosti, izhaja iz v Bruslju objavljene Eurobarometrove javnomnenjske raziskave o prihodnosti Evrope.

Članstvo sicer kot „dobro stvar“ označuje 44 odstotkov, kot „slabo“ 12 odstotkov, za vse ostale pa ni ne eno ne drugo. A ob tem 56 odstotkov Slovencev meni, da gre EU v pra-

vo smer, v prihodnje pa od članstva pričakujejo predvsem primerljive življenjske standarde.

To oceno je izrazilo kar 70 odstotkov ljudi, 33 odstotkov jih želi videti uvedbo evra v vseh članicah EU, 25 odstotkov jih želi jasno določene zunanje meje povezave, 20 odstotkov pa skupno ustavo. Samo 14 odstotkov bi jih rado videlo skupno evropsko vojsko, devet odstotkov pa skupni jezik, kaže raziskava.

Iz rezultatov raziskave je moč tudi razbrati, da so med vsemi državljani EU Slovenci največji zagovorniki nadaljnje priritve EU: kot pozitivno jo vidi 74 odstotkov. Zelo jasno vidijo tudi koristi uvedbe evra.

Slovenska poezija v španščini

Veleposlanstvo RS v Buenos Airesu vabi na predstavitev publikacije „Antologija moderne slovenske poezije“ v španskem jeziku in dvojezične zbirke pesmi „Metulji“ slovenskega pesnika Braneta Moze-tiča, ki bo prisoten na predstavitvi v ponedeljek, 15. maja 2006 ob 19. uri v dvorani „Solidarnost“ Kulturnega centra za sodelovanje: Centro Cultural de Cooperacion, Sala Solidaridad, Av. Corrientes 1543, Buenos Aires. Po uradnem delu sledi pogostitev.

V več evropskih državah izbruh otipic

Iz več evropskih držav so v zadnjih dveh mesecih poročali o izbruhih otipic, ponekod pa je šlo za prve primere te bolezni po več letih, je zapisano na spletnih straneh Instituta za varovanje zdravja (IVZ). Med drugim o bolezni poročajo iz Nemčije, Danske, Estonije, Švedske, Španije, Velike Britanije in Grčije. V Sloveniji sicer za sedaj ni prijavljenih primerov te bolezni, je pa zapisano na spletnih straneh IVZ.

Po navedbah so tako od januarja letos v Nemčiji zabeležili že dva večja izbruha otipic. Na jugu (Stuttgart, Baden Württemberg) je bilo prijavljenih 58 primerov bolezni, večina pri necepljenih otrocih, starih od enega do devet let. Štirje bolniki so potrebovali bolnišnično zdravljenje, devet primerov je bilo laboratorijsko potrjenih. Bolniki pripadajo socialni skupini, ki zavrača cepljenje proti otipicam.

Na zahodu Nemčije (Nordrhein Westfalen) je bilo od sredine januarja do 23. marca prijavljenih 246 primerov otipic, od teh je bilo 107 laboratorijsko potrjenih, 52 bolnikov je potrebovalo bolnišnično zdravljenje, nekateri zaradi pljučnice in/ali vnetja srednjega ušesa. Več kot 90 odstotkov bolnikov ni bilo cepljenih proti otipicam ali so bili cepljeni le z enim odmerkom. Povprečna starost bolnikov je bila okoli 15 let, večina pa je bila starih med 10 in 19 let. Število prijav iz tega območja pa vedno naraste.

V Estoniji je devet laboratorijsko potrjenih primerov otipic, prijavljenih med 13. in 27. marcem. Razen dveh primerov iz leta 2005 v tej državi niso imeli prijavljenih primerov otipic že od leta 2001. Vzorci so bili poslani v potrditveni referenčni laboratorij za otipice/rdečke Robert Koch Institut v Berlinu.

Na Danskem je bilo v januarju in februarju prijavljenih sedem primerov otipic. Razen dveh izoliranih primerov v letu 2005, so to prvi primeri v tej državi po dveh letih in pol. Vsi prijavljeni bolniki so iz Københavna in nihče ni bil cepljen. Iz sosednjega Helsingborga na Švedskem pa so sporočili, da je vsaj eden od šestih bolnikov z otipicami iz tega švedskega mesta epidemiološko povezan z izbruhom na Danskem. Vseh sedem danskih primerov je bilo tudi laboratorijsko potrjenih.

Glede na doseženo stanje pri obvladovanju otipic in rdečk v Sloveniji, ko ni več prijavljenih primerov teh bolezni ali le posamični, je zelo pomembno vzdrževanje visoke precepljenosti proti otipicam, aktivno epidemiološko spremljanje, ki zagotavlja odkrivanje posamičnih primerov te bolezni, in laboratorijsko potrjevanje vseh sumljivih ali verjetnih primerov v skladu z enotnimi definicijami za prijavo, poudarja jo na IVZ.

V Sloveniji je cepljenje proti otipicam obvezno za vse otroke. Prvič otroke cepijo, ko so stari od 12 do 18 mesecev, drugič pa pa pred vstopom v šolo, so pojasnili na IVZ.

Otrokovi starši lahko sicer cepljenje odklonijo, vendar morajo v skladu z letos sprejeto novelo zakona o nalezljivih boleznih najprej pridobiti pisno mnenje otrokovega pediatra, da obstajajo tehtni razlogi za opustitev cepljenja.

Pediatrov predlog nato ministrstvo za zdravje pošlje komisiji za cepljenje, ki poda svoje strokovno mnenje, ali dejansko obstajajo razlogi za opustitev cepljenja, in ga v roku 90 dni od prejema predloga pošlje ministru. Na podlagi strokovnega mnenja komisije nato minister za zdravje izda odločbo o opustitvi oz. neopustitvi cepljenja.

Stoletnica ljubljanskih žal

Ljubljansko pokopališče Žale letos obeležuje stoletnico svojega obstoja.

Z junijem se bodo zvrstila brezplačna vodstva po znamenitostih Žal in druge dejavnosti, osrednji dogodek pa bo odprtje prenovljene molilnice in stalne razstave v njej.

Ljubljanske Žale so prostor zadnjega počitka od prvega uradnega pokopa 3. maja 1906. Že pred tem so leta 1904 iz pokopališča pri Sv. Krištofu, a je po 120 letih postalo premajhno, prenesli v grob pri Sv. Križu rompskega župnika Martina Malenka. Za leto prvega uradnega pokopa pa vendar velja leto 1906, ko je bilo novo pokopališče blagoslovljeno.

Pokopališče Žale obsega stari del pri Sv. Križu, Plečnikov del in novejši Mumičev del. V stotih letih je postalo zakladnica arhitekture, umetnosti, običajev in navad preteklega časa.

40. občni zbor

Nad. na 3. str.

Vsem so že trebuhu ropotali (pa posebno meni) in tako smo se napotili na že dirke golaž s krompirjem, ki so ga pripravile naše neutrudljive članice ZSMŽ. Posedli smo se in malo zavezali duno ob kelnarjenju članov mladinskih organizacij.

Pred posladkom nas je predsednik prosil za timno in se je javno zahvalil Andreji Dobovšek in Mirti Rant Ayerbe, ki sta uredile vse postopke, da je Pristava dobila svojo pravno osebnost in jima izročil majhna darilca v zahvalo. Po posladku pa nas je pa naš Julio razveselil in podaril vsem njegove tradicionalne „kubanitos“.

Po članskem kosilu (res, nismo pričakovali tolikega odziva) je mladina organizirala turnir namiznega tenisa za mlade starejše od 35. let. Zanimivo je bilo videti, kako se nekateri pa spomnijo, kako igrati dobro ta šport. Končno sta zmagala pri ženskah Maruša Zurc Čec in pri moških Igor Ahčin. Medtem so tudi nekateri igrali „truko“.

Ura je bila že 6 popoldne in nekateri so bili že precej veseli. Zato smo sklenili, da bomo kar odšli, da ne bo kakšne nevarnosti.

Ob koncu bi rad dodal misli nekaterih članov, ki so pohvalili, kako lepo je bilo. Čeprav so po navadi občni zbori dolgočasni in niso zanimivi, smo bili ta dan vsi presenečeni ob številu udeležencev, sodelavcev in s tem dokazali, da smo pa živi in bomo pa naprej toliko časa, kolikor bomo mi hoteli. Najvažnejše je, da podpremo našo mladino, saj oni so naša prihodnost in zagotovilo, da bodo pa naprej živele vrednote za katere se trudimo. Seveda, s pomočjo Boga in z razumevanjem in podporo naših družin.

Tiskovni referent